

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, niezależnie od tego w jakiej formie podjętej, decyzji (zwanej dalej „sporną decyzją”), którą pozwana oddaliła żądanie skarżącego z dnia 22 czerwca 2006 r. o zwrot części kosztów poniesionych przez niego w związku z postępowaniem toczącym się uprzednio przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawie T-176/04 Marcuccio przeciwko Komisji, którymi Komisja została obciążona na mocy postanowienia z dnia 6 marca 2006 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności, niezależnie od tego w jakiej formie podjętej, decyzji oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego na sporną decyzję;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 6 347,67 EUR, powiększonej o corocznie kapitalizowane odsetki za zwłokę i dodatek w łącznej wysokości 10 % rocznie, od dnia wystąpienia z żądaniem, tj. od dnia 22 czerwca 2006 r. do dnia dzisiejszego, tytułem naprawienia szkody materialnej poniesionej przez skarżącego w wyniku wydania spornej decyzji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 1 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone przez niego szanse wykorzystania tej kwoty, gdyby została mu ona zapłacona w odpowiednim czasie;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego, zgodnie z zasadą słuszności, kwoty 3 000 EUR, względnie innej, wyższej bądź niższej, którą Sąd uzna za słuszną, tytułem zadośćuczynienia za niematerialne krzywdy doznane przez skarżącego;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 2 EUR za każdy dzień liczony od dnia dzisiejszego do dnia rzeczywistego i całkowitego wykonania żądania skarżącego z dnia 22 czerwca 2006 r., względnie innej, wyższej bądź niższej, którą Sąd uzna za słuszną, która to kwota podlega zapłacie każdego pierwszego dnia miesiąca z tytułu roszczeń o naprawienie szkód powstałych w poprzednim miesiącu w związku z dalszą zwłoką w wykonaniu decyzji uznającej żądanie skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy następujące zarzuty: 1. całkowity brak uzasadnienia; 2. naruszenie prawa; 3. naruszenie obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2007 r. — Meierhofer przeciwko Komisji**(Sprawa F-74/07)**

(2007/C 223/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stefan Meierhofer (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: H.-G. Schiessl, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 maja 2007 dotyczącej skarżącego,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2007 r. dotyczącej zażalenia skarżącego,
- zobowiązanie Komisji do dokonania ponownej oceny egzaminu ustnego złożonego przez skarżącego w dniu 29 marca 2007 r., przy uwzględnieniu obowiązujących kryteriów oceny,
- zobowiązanie Komisji do wydania nowej decyzji w przedmiocie wpisania skarżącego na listę rezerwową procedury naboru AD/26/05, uwzględniającej nowe wyniki egzaminów,
- zobowiązanie Komisji do uzasadnienia przyszłej decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący uczestniczył w procedurze naboru AD/26/05 (urzędnicy AD5). Po złożeniu przez niego egzaminów komisja konkursowa poinformowała skarżącego, że nie może zostać wpisany na listę rezerwową ze względu na niedostateczną liczbę uzyskanych punktów.

Skarga dotyczy braku uzasadnienia decyzji Komisji o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwową oraz uchybień proceduralnych, które miały jakoby wystąpić podczas egzaminu ustnego.